

OPŁATY i FUNDUSZE

w ochronie środowiska

VERLAG
DASHÖFER
Literatura fachowa
dla firm i instytucji

AKTUALNOŚCI • PORADY PRAWNE • TEMAT NUMERU • FINANSE • PYTANIA I ODPOWIEDZI

Nr 10 październik 2008

Miesięczny serwis informacyjno-doradczy

www.dashofer.pl

Spis treści:

■ Aktualności

- **Nowe projekty rozporządzeń** 1
- **Co zmieni nowa Ustawa o finansach publicznych?** 1

■ Porady prawne

- **Ustawa o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko** 4
- **Wymagania prawne w elementach SZŚ – polityka środowiskowa** 6

■ Temat numeru

- **Trzeci konkurs dla I i II OSI w POiŚ** 8

■ Finanse

- **Interpretacje w zakresie opłat związanych ze środowiskiem** 11
- **Opłaty za dostęp do informacji o środowisku** 12

■ Pytania i odpowiedzi 15

§ Aktualności

Nowe projekty rozporządzeń

Na stronie Ministerstwa Środowiska pojawił się projekt rozporządzenia dotyczący **udzielania pomocy de minimis** na wsparcie przedsięwzięć dotyczących zarządzania środowiskowego oraz wdrażanie certyfikowanych oznakowań ekologicznych dla produktów w ramach działania 4.1. Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. Wdrożenie tych przedsięwzięć przyczyni się do zmniejszenia uciążli-

wości przedsiębiorstw dla środowiska.

Kolejne projekty rozporządzeń, które pojawiły się na stronie Ministerstwa Środowiska to górne i dolne granice **stawek opłat eksploatacyjnych na 2009 rok**, a także rozporządzenie dotyczące **rodzajów instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu emisjami**. ■

Redakcja

§ Aktualności

Co zmieni nowa Ustawa o finansach publicznych?

Pod koniec września Rząd przyjął dwa ważne projekty: Ustawy o finansach publicznych oraz Ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych.

Planowane zmiany trudno określić jako rewolucyjne. Na pewno nie będzie to żadna kompleksowa refor-

ma finansów. Jest to raczej reforma budżetowa, ponieważ przewiduje zmiany jedynie po stronie dochodów, a nie wydatków. Ekspertki jednak podkreślają, że zmiany te będą „pożyteczne” dla finansów państwa.

Głównym założeniem projektów jest zwiększenie przejrzystości sys-

Szanowni
Państwo!

Przekazuję w Państwa ręce październikowy numer serwisu informacyjno-doradczy „Opłaty i fundusze w ochronie środowiska”.

W Aktualnościach przeczytacie Państwo m.in. o tym co zmieni nowa ustawa o finansach publicznych. Istotna

zmiana dotyczy funduszy celowych. Zlikwidowane zostaną m.in. gminne, powiatowe i wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, które pozyskują i przekazują środki na ochronę środowiska. Ich środkami będą dysponować odpowiednio marszałkowie województw, starostowie i wójtowie.

W Temacie numeru autor porusza kwestie trzeciego konkursu dla I i II osi w Programie Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko. Z artykułu dowiedziecie się Państwo m.in. na co zwró-

cić uwagę aby przygotować projekt zgodnie z zaleceniami NFOŚiGW oraz z jakich etapów składa się proces wyboru projektów.

Wierzę, że informacje zawarte w tych artykułach, jak również w pozostałych tekstach spełnią Państwa oczekiwania i okażą się pomocne w pracy. Z wyrazami szacunku
Wydawnictwo Verlag Dashofer

Agnieszka Szewczyk
Agnieszka Szewczyk
Redaktor odpowiedzialny

temu finansów publicznych, a dzięki temu również jego jawności – są to zasady, które starają się realizować wszystkie współczesne państwa demokratyczne. Oznacza to przebudowę – inaczej mówiąc konsolidację sektora finansów, czyli likwidację państwowych zakładów budżetowych, części zakładów budżetowych w sektorze samorządowym, gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, samorządowych funduszy celowych oraz przekształcenie niektórych agencji w agencje wykonawcze, czyli w nową formę organizacyjną.

Nie są to nowe propozycje, jednak jak już wcześniej podkreślało wielu ekspertów od finansów publicznych, są one konieczne, ponieważ spowodują ujawnienie środków publicznych, którymi dysponują te jednostki, oraz zwiększenie kontroli nad nimi.

Istotna zmiana dotyczy funduszy celowych. Będą one stanowiły przynajmniej częściową realizację zadania, jakie stawiane jest budżetowi przez klasyczną zasadę budżetową – niefunduszowania. Najprościej mówiąc, zasada ta oznacza, że nie powinno łączyć się określonych dochodów z określonymi wydatkami – zaprzecza to całej idei jedności budżetu. Istnienie funduszy celowych, zwłaszcza w takiej formie jak dotychczas, stanowiło wyłom w obowiązywaniu w Polsce powyższych zasad. Projekty nowych ustaw zakładają utratę osobowości przez państwowe fundusze celowe, które staną się po prostu rachunkami bankowymi. Samorządowe fundusze celowe mają natomiast zostać zlikwidowane, a ich środki mają zostać włączone do budżetów odpowiednich jednostek samorządowych.

Zlikwidowane zostaną m.in. gminne, powiatowe i wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, które pozyskują i przekazują środki na ochronę środowiska.

Ich środkami będą dysponować odpowiednio marszałkowie województw, starostowie i wójtowie (burmistrzowie lub prezydenci miast).

WAŻNE!

Zgodnie z dotychczasową Ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 i Nr 111, poz. 708) przychodami samorządowych funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej są środki z tytułu opłat i kar, które:

- w 20% zasilają gminne fundusze,
- w 10% zasilają powiatowe fundusze,

a po dokonaniu powyższego podziału 65% środków zasila wojewódzkie fundusze.

Według projektowanych przepisów dotychczasowe tytuły przychodów funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej z tytułu opłat i kar – w dotychczasowych proporcjach – będą stanowiły dochody budżetów odpowiednio gmin, powiatów i samorządów województw. Należności i zobowiązania wojewódzkich, powiatowych i gminnych funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej staną się odpowiednio należnościami i zobowiązaniami budżetu województwa, budżetu powiatu albo budżetu gminy. Samorządy województw przejmą mienie likwidowanych wojewódzkich funduszy, na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego. Samorządom województw zapewniony zostanie bezpośredni wpływ na gospodarowanie środkami likwidowanych wojewódzkich funduszy, jak również na obsługę finansowania zadań ochrony środowiska i gospodarki wodnej przez jej włączenie do urzędów marszałkowskich. Umożliwi to także utrzymanie kadry wyspecjalizowanej w ocenianiu i doradztwie dla projektów dofinansowywanych z funduszy unijnych.

Umowy zawarte przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska

i gospodarki wodnej z beneficjentami pomocy zachowają swoją moc do czasu ich wygaśnięcia z tym, że wynikające z umów prawa i obo-

NASI STALI EKSPERCI:

Paulina Grabowska, prawnik. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, aplikant radcowski w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie. Ukończyła Szkołę Prawa Amerykańskiego oraz Szkołę Prawa Brytyjskiego i Europejskiego przy Uniwersytecie Warszawskim. Absolwentka studiów podyplomowych „Zarządzanie i finanse w przedsiębiorstwie” w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Obecnie pracownik dużej kancelarii.

dr Michał Kuliński, prawnik. Wykształcenie: Uniwersytet Jagielloński – Wydział Prawa i Administracji (1996-1998), Uniwersytet Warszawski – Wydział Prawa i Administracji (1998 – ukończony w 2001 r.), Centrum Prawa Amerykańskiego – Levin College of Law University of Florida przy WPIA UW, Studium Bezpieczeństwa Narodowego przy Instytucie Stosunków Międzynarodowych UW. Pracuje nad doktoratem w Instytucie Prawa Międzynarodowego Uniwersytetu Warszawskiego. Jest pracownikiem firmy Prawniczej „Smoktunowicz&Falandysz”.

Krzysztof Choromański, współwłaściciel i Członek Zarządu Biura Konsultacyjnego KOBİKO Sp. z o.o. odpowiedzialny za zarządzanie projektami (ekonomiczne zagadnienia ochrony środowiska oraz przygotowanie i realizacja przedsięwzięć inwestycyjnych w zakresie infrastruktury ochrony środowiska i gospodarki komunalnej).

wiązki wojewódzkiego funduszu staną się prawami i obowiązkami właściwego zarządu województwa. Pracownicy wojewódzkich funduszy, wykonujący zadania podlegające przejściu przez samorządy województw, staną się pracownikami urzędów marszałkowskich.

WAŻNE!

W uzasadnieniu autorzy projektu deklarują, że „likwidacji samorządowych funduszy celowych nie należy utożsamiać z likwidacją dotychczasowych zadań realizowanych przez te fundusze. W szczególności nie ma ona na celu pozbawienia lub ograniczenia samorządom środków przeznaczonych na zadania z zakresu gospodarki zasobem geodezyjnym i kartograficznym, ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz ochrony gruntów rolnych, a jedynie upraszczającą zmianę ich przepływu.”

Jednak trudno w pełni zgodzić się z tym poglądem. Obecnie fundusze wojewódzkie posiadają osobowość prawną, którą wraz z wejściem w życie nowej ustawy mają utracić. Posiadanie osobowości prawnej pozwalało funduszom na udzielanie pożyczek na preferencyjnych warunkach. Takiej możliwości nie będą jednak miały jednostki samorządowe. *De facto* więc środków możliwych do wykorzystania na ochronę środowiska i gospodarkę wodną będzie mniej. Przedstawiciele funduszy wojewódzkich już przy okazji projektu minister Zyty Gilowskiej, który również zakładał likwidację tych jednostek, twierdzili, że ich likwidacja spowoduje znaczne zmniejszenie finansowania ochrony środowiska w Polsce.

Projekt Ustawy o finansach publicznych przewiduje funkcjonowanie w systemie finansów publicznych państwowych funduszy celowych stanowiących wyodrębniony rachunek bankowy, którym dysponuje minister wskazany w ustawie tworzącej fundusz albo inny organ wska-

zany w tej ustawie. Powyższe skutkuje koniecznością pozbawienia osobowości prawnej obecnie funkcjonujących w systemie finansów publicznych państwowych funduszy celowych, m.in. Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. W tym przypadku dysponentem będzie minister właściwy do spraw środowiska.

Likwidacji ma ulec Zarząd oraz Rada Nadzorcza Funduszu, natomiast Biuro Narodowego Funduszu stanie się jednostką budżetową, podległą ministrowi właściwemu do spraw środowiska, która będzie zapewniać obsługę Funduszu, finansowaną z części budżetu państwa. Poręczenia i gwarancje udzielone przez Narodowy Fundusz staną się poręczeniami i gwarancjami Skarbu Państwa, a wymagane zobowiązania z tytułu tych poręczeń i gwarancji, będą pokrywane ze środków Narodowego Funduszu. Prawa i obowiązki Narodowego Funduszu wynikające z umów zawartych przez Fundusz z beneficjentami pomocy staną się prawami i obowiązkami ministra właściwego do spraw środowiska, a zawarte umowy zachowają moc do czasu ich wygaśnięcia.

Ponadto w ramach projektowanych regulacji ustalono, że minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria wyboru przedsięwzięć finansowanych ze środków Narodowego Funduszu oraz zasady udzielania dotacji i dopłat do oprocentowania preferencyjnych kredytów – w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

Kwestią wzbudzającą wiele emocji jest również likwidacja zakładów budżetowych. Po pierwsze na całkowitą likwidację tej formy realizacji zadań budżetowych nie zgadzały się samorządy.

Wychodząc naprzeciw postulatом jednostek samorządu terytorialnego o zachowanie wspomnianej formy organizacyjnej w samorządzie terytorialnym, projekt przewiduje dalsze funkcjonowanie zakładów budżetowych w sferze *stricte* samorządowej, ograniczając jednak zakres ich działalności wyłącznie do spraw dotyczących:

- gospodarki mieszkaniowej,
- wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, składowisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych,
- zaopatrzenia w energię cieplną oraz gaz,
- kultury fizycznej i sportu, w tym terenów rekreacyjnych i urządzeń sportowych,
- utrzymania różnych gatunków egzotycznych i krajowych zwierząt, w tym w szczególności prowadzenie hodowli zwierząt zagrożonych wyginięciem, w celu ich ochrony poza miejscem naturalnego występowania,
- cmentarzy.

Po drugie jest to sprawa bardzo ważna dla ok. 85 tysięcy osób zatrudnionych jak dotąd w państwowych i samorządowych zakładach budżetowych. Jest to jeden z powodów, dla których projekt krytykowany jest przez „Solidarność”. Po 31 grudnia 2009 roku zatrudnienie tych osób stanie pod znakiem zapytania. W międzyczasie upoważnione organy, tj. dysponenti części budżetowych oraz organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego, będą podejmowały decyzję o wyborze sposobów dostępu do usług wykonywanych dotychczas przez podmioty likwidowane i od decyzji tych organów będzie zależał ostateczny kształt rynku tych usług. W zależności od tego, na świadczenie usług w jakiej formie zdecydują się te podmioty, tak będzie kształtowała się sytuacja pracowników.

Według założeń projektodawcy docelowy kształt rynku wspomnianych usług powinien kształtować się następująco:

- w przypadku usług *stricto* rynkowych najwygodniejszą formą będzie ich zakup na rynku przy zastosowaniu obowiązujących procedur udzielania zamówień publicznych,
- usługi wiążące się z wykonywaniem konkretnych zadań publicznych powinny być dostarczane przez tworzone w tym celu podmioty, działające na zasadach rynkowych, np. spółki (w których pracownicy likwidowanego zakładu mogliby znaleźć zatrudnienie),
- bezpośrednio wykonywanie zadań publicznych, pozostających w obszarze działania danego organu, jeżeli dotychczas było realizowane przez podmiot likwidowany, powinno zostać przejęte przez istniejącą lub w tym celu utworzoną jednostkę budżetową, której plan finansowy musi być częścią odpowiedniego budżetu (państwa lub jednostki samorządu terytorialnego).

WAŻNE!

W tym przypadku „pracownicy likwidowanych zakładów budżetowych, stają się pracownikami właściwej jednostki budżetowej z dniem zakończenia likwidacji, o ile ich stosunek pracy nie uległ wygaśnięciu odpowiednio z dniem zakończenia likwidacji albo z dniem 31 grudnia 2009 r., albo wcześniejszemu rozwiązaniu za wypowiedzeniem”.

Celem tworzenia zakładów budżetowych, podobnie jak i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, było wydzielenie z realizowania w ramach budżetu takich zadań, które miałyby możliwość „samofinansowania”, bez angażowania środków budżetowych. Działalność w formie zakładu budżetowego jest udziałem podmiotów często znacznie różniących się od siebie zakresem i charakterem prowadzonej działalności.

Od lat postuluje się „urynkowienie” dotychczasowej działalności zakładów budżetowych, a także wiele innych działań służących ograniczeniu tzw. pozabudżetowych form organizacyjnych. Zadania publiczne

realizowane dotychczas przez zakłady budżetowe będą wykonywane w innej formie organizacyjnej, jak to zostało powyżej wspomniane: dotychczas istniejącej w systemie prawnym spółki lub nowej agencji wykonawczej, bądź w uzasadnionych przypadkach – w formie jednostki budżetowej. Zamierzona zmiana w organizacji sektora finansów publicznych dokonana zostanie również przy zachowaniu ciągłości organizowania i świadczenia usług wiążących się z wykonywaniem zadań publicznych przez dotychczas działające podmioty.

W obecnym kształcie zapisy dotyczące likwidacji zakładów budżetowych w najmniejszym stopniu dotyczą sfery ochrony środowiska. Zapisy ustawy pozwalają bowiem na utrzymanie dotychczasowej formy w przypadku sektora wodociągowo-kanalizacyjnego i gospodarki odpadowej. Przekształceń mogą wymagać te zakłady wielobranżowe, których zakres działania nie ogranicza się do kwestii wymienionych w ustawie. ■

Krzysztof Choromański

Porady prawne

Ustawa o udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Łatwiejszy dostęp społeczeństwa do informacji o planach ochrony środowiska oraz powołanie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska to jedne z najważniejszych ustaleń przyjętej przez Sejm dnia 5 września 2008 r. Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Ustawa nie została jeszcze przyjęta przez Senat. Przewiduje się, że wejdzie w życie w połowie listopada 2008 r.

Obecnie zasady dotyczące oceny oddziaływania na środowisko zawarte są w Ustawie z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Kiedy ustawa wejdzie w życie, zasady te będą regulowane w nowym akcie prawnym.

WAŻNE!

Nowa ustawa zakłada trzy typy zmian w procesie uzyskiwania oceny:

- proceduralne,
- zapewniające udział społeczeństwa i organizacji ekologicznych,
- powołujące nowe organy właściwe w sprawie oceny.

Dostosowanie do prawa unijnego

Zaproponowane w Ustawie zmiany są w znacznej mierze konsekwencją uwzględnienia zarzutów odnośnie do nieprawidłowej transpozycji Dyrektywy 85/337/EWG oraz Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, a także uwag i sugestii Komisji Europejskiej odnośnie do prawidłowości transpozycji innych dyrektyw objętych zakresem przedmiotowym projektu podniesionych

wobec Polski przez Komisję Europejską w sposób formalny lub w drodze nieformalnej, a także uwzględnienia uwag Komisji odnośnie do przedstawianych jej do opiniowania projektów zmian przepisów w tym zakresie.

Główne zarzuty Komisji Europejskiej dotyczyły trzech kwestii. Pierwsza z nich to obowiązek przeprowadzania wariantowania lokalizacji inwestycji, czyli sprawdzenie, w którym miejscu będzie ona miała najmniejszy wpływ na środowisko. Druga to zastąpienie jednoetapowej procedury oceny wpływu projektu dwuetapową.

Powinny one dotyczyć najpierw wpływu samego projektu, a następnie konkretnych rozwiązań technicznych. Ostatnia wada polskiego prawa to brak gwarancji udziału strony społecznej (np. organizacji ekologicznych) w procesie przygotowania przedsięwzięcia.

Zasady i tryb postępowania podczas udostępniania informacji

Przepisy zakładają lepsze niż dotychczas informowanie społeczeństwa i zapewniają jego udział w postępowaniach środowiskowych. Organizacje ekologiczne będą mogły występować w nich na prawach strony. Nie będzie też ograniczenia związanego z miejscem działania.

W ustawie określono zasady i tryb postępowania podczas udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie, ocenach oddziaływania na środowisko oraz zasady udziału społeczeństwa w ochronie środowiska. Przewidziano, że organy administracji są zobowiązane, bez zbędnej zwłoki, udostępnić każdemu obywatelowi informacje o środowisku i jego ocenie jeszcze przed ich zatwierdzeniem. Dane o dokumentach zawierających te informacje powinny być zamieszczane

w publicznie dostępnych wykazach prowadzonych elektronicznie i udostępnianych w Biuletynie Informacji Publicznej. Obywatele i organizacje ekologiczne otrzymają pełną informację, poczynając od wszczęcia postępowania po termin publicznej debaty.

Nowa ocena

Nowa ustawa przewiduje, że przedsięwzięcia mogące znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko oraz na obszary Natura 2000 wymagają przeprowadzenia oceny.

W ramach oceny określone zostaną: środowisko, zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, dostępność kopaliny, sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego wpływu na środowisko przewidzianych inwestycji oraz zakres monitoringu przedsięwzięcia.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach

Zgodnie z przepisami, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach będzie wydawana przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, zatwierdzeniu projektu budowlanego, rozbiórce obiektów jądrowych, warunkach zabudowy i zagospodarowaniu terenu, koncesji na poszukiwanie i wydobywanie złóż kopaliny, regulacji wód i budowie wałów przeciwpowodziowych, lokalizacji autostrady, drogi publicznej, linii kolejowej.

Decyzje te będą wydawane przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, starostów, dyrektorów regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych (w przypadku zmiany lasu na użytek rolny), wójtów, burmistrzów i prezydentów miast.

W sytuacji stwierdzenia nieprawidłowości w wydanych przez ww.

organach decyzyjnych Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska będzie mógł wystąpić o stwierdzenie ich nieważności. Wykonawca starający się o zezwolenie na inwestycję będzie musiał spełniać wszystkie niezbędne wymagania zarówno przy wydawaniu decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych, jak i przy wydawaniu decyzji końcowej.

Duże inwestycje, np. drogowe, będą wymagały dwuetapowej oceny oddziaływania na środowisko. Nie oznacza to jednak, że będzie trwała dłużej niż do tej pory. Ustawa przewiduje bowiem skrócenie poszczególnych etapów postępowania. Obecnie te kwestie reguluje Prawo ochrony środowiska, a postępowanie jest jednoetapowe.

Skrócony zostanie przede wszystkim czas przewidziany na odwołania, a także krócej będą trwały uzgodnienia z urzędami zajmującymi się zatwierdzaniem ocen. Uzgodnień dużych inwestycji będzie bowiem dokonywała Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska (GDOŚ), a nie jak do tej pory wojewoda, a następnie Ministerstwo Środowiska.

Opłaty

Ustawa określa opłaty za dostęp do informacji o środowisku. Zgodnie z Ustawą wyszukiwanie i przeglądanie w siedzibie organu administracji dokumentów wyszczególnionych w publicznie dostępnym wykazie będzie bezpłatne.

WAŻNE!

Za wyszukiwanie informacji, a także za przekształcanie informacji w formę wskazaną we wniosku, sporządzanie kopii dokumentów lub danych oraz ich przesłanie organ administracji będzie pobierał opłaty w wysokości odzwierciedlającej związane z tym uzasadnione koszty. Opłat tych nie będzie się pobierać, jeżeli wniosek został złożony przez organ administracji.

Górne jednostkowe stawki opłat będą wynosić:

- 1) za wyszukiwanie informacji – 10 zł, jeżeli wymaga wyszukiwania do dziesięciu dokumentów; opłata ulega zwiększeniu nie więcej niż o 1 zł za każdy kolejny dokument, jeżeli informacja wymaga wyszukiwania więcej niż dziesięciu dokumentów;
- 2) za przekształcanie informacji w formę wskazaną we wniosku – 3 zł za każdy informatyczny nośnik danych;
- 3) za sporządzanie kopii dokumentów lub danych w formacie 210 mm x 297 mm (A4):
  - a) za stronę kopii czarno-białej – 0,60 zł,
  - b) za stronę kopii kolorowej – 6 zł.

Za przesłanie kopii dokumentów lub danych drogą pocztową pobierać się będzie opłatę za przesyłkę

danego rodzaju i danej kategorii wagowej w wysokości podanej w obowiązującym cenniku powszechnych usług pocztowych operatora publicznego w rozumieniu przepisów Ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. Prawo pocztowe, zwiększoną o:

- 1) nie więcej niż 4 zł – za kopię dokumentów lub danych w formie wydruku lub kserokopii;
- 2) nie więcej niż 10 zł – za kopię dokumentów lub danych na informatycznym nośniku danych dostarczonym przez podmiot żądający informacji.

Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat oraz współczynniki różnicujące ich wysokość, sposób naliczania opłat, oraz terminy i sposób uiszczania opłat, biorąc pod uwagę, że opłaty te nie powinny stanowić przeszkody w dostępie do informacji.

**Generalny Dyrektor
Ochrony Środowiska**

Ustawa wprowadza nowy organ – Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i jego regionalnych odpowiedników. Głównym zadaniem tych wyspecjalizowanych służb będzie usprawnienie procesu zarządzania środowiskiem. Regionalni dyrektorzy mają przejąć od wojewodów zadania dotyczące ocen oddziaływania na środowisko, ochronę obszarów Natura 2000 i innych przyrodniczo cennych. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska będzie współpracować z głównym konserwatorem przyrody i Państwową Radą Ochrony Przyrody, organami samorządu terytorialnego i organizacjami ekologicznymi. ■

Paulina Grabowska

 Porady prawne

Wymagania prawne w elementach SZŚ – polityka środowiskowa

Wiele firm w Polsce wdrożyło i certyfikowało systemy zarządzania środowiskowego wg normy PN-EN ISO 14001. Wiele innych firm jest w trakcie procesu wdrażania. Ze względu na zapewnienie zgodności tych systemów z regulacjami obowiązującymi w ochronie środowiska oraz w celu jak najlepszego wykorzystania SZŚ dla spełniania tych wymagań należy przy tworzeniu i doskonaleniu systemów zarządzania środowiskowego szczególną uwagę poświęcić na potrzebę płynnego i skutecznego powiązania elementów SZŚ z prawem ochrony środowiska i to niezależnie od etapu, w jakim znajduje się dana firma.

Przy analizowaniu relacji pomiędzy zapisami przepisów prawnych (na podstawie których funkcjonują przedsiębiorcy) a zapisami normy

należy brać pod uwagę specyfikę poszczególnych dokumentów, ich charakterystyczny język, konstrukcję, strukturę itd. Nie należy oczekiwać pełnej zgodności normy ISO 14001 i prawa ochrony środowiska, a nawet treści podstawowych pojęć, chociaż cel obydwu zbiorów dokumentów jest praktycznie ten sam: zapewnić wysoki poziom ochrony środowiska.

Polityka środowiskowa jest wskazaniem dla wprowadzenia i doskonalenia SZŚ organizacji w taki sposób, aby system mógł utrzymywać i poprawiać oddziaływanie na środowisko. Tak więc polityka powinna odzwierciedlać, w jak najwyższym stopniu, dążenie zarządu firmy do działania zgodnie z obowiązującym prawem i do ciągłego doskonalenia. Polityka formułuje zasady, wg których organizacja ustala swe cele i zadania. Polityka winna być

dostatecznie jasna, aby ułatwić jej zrozumienie przez zainteresowane grupy wewnętrzne i zewnętrzne; powinna być ponadto periodycznie przeglądana i rewidowana dla uwzględnienia zmieniających się warunków i informacji. Obszar jej zastosowania powinien być łatwo identyfikowalny. Najwyższy zarząd organizacji, która jest częścią szerszej korporacji powinien zdefiniować i udokumentować swoją politykę środowiskową w kontekście polityki środowiskowej tej korporacji, której dana organizacja jest częścią.

Przepisy w zakresie ochrony środowiska:

Przepisy ochrony środowiska nie stawiają wprost wymagań co do ustanowienia w firmie polityki środowiskowej. Zawarte w tych

przepisach wymagania i obowiązki zachęcają jednakże do posiadania takiego (lub o podobnym charakterze) dokumentu. Przykłady takich odniesień z autorską ich interpretacją zawarte są m. in. w ustawie „Prawo ochrony środowiska” w następujących punktach:

1. Tytuł II „Ochrona zasobów środowiska”, Dział IX „Ograniczenie sposobów korzystania z nieruchomości w związku z ochroną środowiska”, Rozdział 3 „Obszary ograniczonego użytkowania”.

Z postanowień tego rozdziału wynika, że funkcjonowanie obszaru ograniczonego użytkowania pociąga za sobą określone koszty dla przedsiębiorcy (wyplata odszkodowań, wykup nieruchomości itp.). Z tego też względu warto ustanowić i prowadzić taki kierunek działań środowiskowych (politykę środowiskową), który zmierza do takiego ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko, aby oddziaływanie to zamknęło się w granicach terenu, do którego przedsiębiorca posiada tytuł prawny.

2. Tytuł III „Przeciwdziałanie zanieczyszczeniom”, Dział II „Instalacje, urządzenia, substancje oraz produkty”

Ustawa zobowiązuje do dotrzymywania standardów emisyjnych (art. 141) oraz imisyjnych (art. 144), a także do przestrzegania określonych w art. 166 warunków wytwarzania produktów. Te podstawowe zasady prowadzenia każdego rodzaju działalności zasługują na wpisanie ich do zestawu najważniejszych założeń, które powinien znać każdy członek personelu firmy i które powinny być spisane. W celu uniknięcia tu przypadkowości należy więc ustalić i wprowadzić politykę środowiskową.

3. Tytuł III „Przeciwdziałanie zanieczyszczeniom”, Dział IV „Pozwolenia na wprowadzanie

do środowiska substancji lub energii”

Ustawa stanowi, że organ właściwy do wydania pozwolenia odmówi jego wydania, jeżeli (...) wydanie pozwolenia byłoby niezgodne z programami (wojewódzkim, powiatowym, gminnym programem ochrony środowiska oraz z programami naprawczymi) (art. 186). Także w rozdziale dotyczącym pozwoleń zintegrowanych zwraca się uwagę na konieczność śledzenia postępu technicznego (art. 216 ust. 2 – „wydane pozwolenie analizowane jest również, jeżeli nastąpiła zmiana w najlepszych dostępnych technikach”). Przedsiębiorca nie powinien dać się zaskoczyć jakąkolwiek nowością, która wpłynie na jego pozycję na rynku. Konieczność stosowania się do tych wspomnianych wyżej programów oraz stosowania postępu technicznego w planowym skutecznym działaniu powinna być określona m.in. poprzez wydanie polityki środowiskowej i zapoznanie z nią wszystkich pracujących na rzecz danej firmy.

Należy podkreślić, że ustawa nie określa jednoznacznych wskazówek dla przedsiębiorcy co do treści polityki środowiskowej. Warto tym niemniej zwrócić uwagę, że każdy przedsiębiorca ustanawiając swoją politykę środowiskową powinien – poza wymaganiami normy ISO 14001 – uwzględnić także powyżej wspomniane zagadnienia. Ułatwi to spełnianie wymagań prawnych, a przede wszystkim lepsze wykorzystanie systemu zarządzania środowiskowego do przyjętych w firmie kierunków działań. Tworząc swoją politykę środowiskową warto również znać inne polityki, dotyczące prowadzonej działalności. Będą (lub są) tworzone inne jeszcze strategie i polityki (art. 40 ustawy), które także firma stosująca SZŚ musi brać pod uwagę przy opracowywaniu swojej polityki środowiskowej. Takimi deklaracjami mogą

być polityki tworzone przez administrację.

Zupełnie inaczej niż w przypadku firm wygląda sprawa zaleceń do tworzenia polityki środowiskowej i planowania działań służących ochronie środowiska przez jednostki administracji publicznej. Poświęcony jest temu Tytuł I, Dział III – Polityka ekologiczna oraz programy ochrony środowiska. Polityka środowiskowa SZŚ powinna być zgodna z polityką ekologiczną państwa (art. 17). W Polsce politykę ekologiczną państwa uchwała Sejm RP na wniosek Rady Ministrów. Politykę ekologiczną państwa w zasadzie w całości należałoby traktować jako zbiór przesłanek i argumentów za przygotowywaniem „polityki środowiskowych”, zarówno w odniesieniu do przedsiębiorców, jak i administracji publicznej.

Polityka ekologiczna Polski na lata 2007-2010 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2011-2014 podaje:

„3.3. Zarządzanie środowiskowe 3.3.1. Stan wyjściowy

Systemy zarządzania środowiskowego (SZŚ) są dobrowolnym zobowiązaniem organizacji typu przedsiębiorstwa, placówki sektora finansów, szkolnictwa, zdrowia, jednostki administracji publicznej i inne do podejmowania działań mających na celu zmniejszanie oddziaływań na środowisko, związanych z prowadzoną działalnością.

W ostatnim pięcioleciu nastąpił w Polsce dynamiczny rozwój systemów zarządzania środowiskowego. Blisko 1100 organizacji posiada certyfikowane systemy zgodne z normą PN-EN ISO 14001, około 230 organizacji zaangażowanych jest w Polski Ruch Czystszej Produkcji a Program „Odpowiedzialność i Troska” zrzesza 38 przedstawicieli najwięk-

szych przedsiębiorstw branży chemicznej.

Od 2002 r. były prowadzone intensywne przygotowania do stworzenia możliwości rejestracji polskich organizacji w systemie EMAS. Przeprowadzono cykl szkoleń dla organizacji zainteresowanych rejestracją w EMAS, stworzono system informacyjno-informatyczny opracowano i opublikowano materiały promocyjne.

Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o krajowym systemie ekzarządzania i audytu¹⁶ (EMAS), określiła instytucje właściwe do wykonania zadań wynikających z Rozporządzenia (WE) nr 761/2001, czyniąc ministra właściwego do spraw środowiska i ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej odpowiedzialnym za rejestrację organizacji i funkcjonowanie systemu, a Polskie Centrum Akredytacji odpowiedzialnym za akredytację weryfikatorów środowiskowych i nadzór nad nimi. Pierwszą krajową organizację w systemie EMAS zarejestrowano we wrześniu 2005 r.

3.3.2. Cele średniokresowe do 2014 r.

W perspektywie średniokresowej szczególny nacisk będzie położony na tworzenie warunków sprzyjających wdrażaniu systemów zarządzania środowiskowego oraz kształtowaniu postaw konsumentów w zakresie stwarzania zapotrzebowania

na wyroby i usługi wytwarzane z poszanowaniem i należytą troską o jakość środowiska i jego zasoby. Stąd celami średniokresowymi są:

- Upowszechnienie idei SZŚ i wdrażanie tych systemów w gałęziach przemysłu znaczącym oddziaływaniu na środowisko,
- Wzrost świadomości konsumentów – rozpoznawalność logo EMAS, znaku normy PN-EN ISO 14001, Czystszej Produkcji, Odpowiedzialność i Troska przez 50% społeczeństwa,
- Rozwój EMAS w sektorze małych przedsiębiorstw oraz administracji publicznej szczebla lokalnego.

3.3.3. Kierunki działań na lata 2007-2010

Spełnienie tych celów średniokresowych będzie wymagać kontynuacji działań z zakresu pomocy technicznej oraz wykreowania instrumentów zachęcających do rejestracji. Większy nacisk będzie położony na rozwój systemu EMAS z uwagi na fakt funkcjonowania unijnego rejestru organizacji.

W dalszej perspektywie rozważone będzie wprowadzenie instrumentu zielonych zamówień jako preferowanego dla administracji publicznej (patrz rozdz.3.2.3) oraz systemu instrumentów finansowych umożliwiających obniżenie opłat za korzystanie ze środowiska, dla organizacji posiadających rejestrację w EMAS. Dla zapewnienia rozwoju SZŚ konieczne jest opracowanie perspek-

tywicznego programu działań promocyjnych skierowanych szczególnie do sektora małych i średnich przedsiębiorstw oraz administracji samorządowej szczebla lokalnego.

Kierunki działań:

1. Stworzenie ogólnokrajowego Forum Zarządzania Środowiskowego zrzeszającego przedstawicieli funkcjonujących systemów (EMAS, ISO 14001, Czysta Produkcja, Odpowiedzialność i Troska).
2. Wypracowanie programu szkoleniowo-informacyjnego w zakresie systemu EMAS i jego realizacja począwszy od roku 2007, uruchomienie instrumentów (organizacyjnych, technicznych i finansowych) zachęcających organizacje do wdrażania EMAS.
3. Nawiązanie ścisłej współpracy z organami EMAS na forum ogólnoeuropejskim, stworzenie zaplecza technicznego i organizacyjnego do funkcjonowania EMAS.
4. Wykreowanie modelu współpracy WIOŚ z organizacjami posiadającymi rejestrację w systemie EMAS lub certyfikat PN-EN ISO 14001.
5. Wsparcie władz lokalnych poprzez opracowanie ramowego programu wdrożenia EMAS przez podmioty publiczne.
6. Opracowanie i realizacja programu promocji SZŚ, w tym akcji informacyjnych dla konsumentów.” ■

Redakcja

Temat numeru

Trzeci konkurs dla I i II OSI w POIŚ

Ogłoszony został kolejny konkurs. Nabór w trybie konkursowym wniosków o dofinansowanie z Funduszu Spójności projektów w ramach: Priorytetu I – Gospodarka wodno-ściekowa, działanie 1.1. – Gospodarka wodno-ściekowa

w aglomeracjach powyżej 15 tys. RLM (konkurs nr 3/POIŚ/1.1/11/2008) i Priorytetu II – Gospodarka odpadami i ochrona powierzchni ziemi (konkurs nr 2/POIŚ/2.2/11/2008). Jest to już trzeci, kolejny konkurs dla tych osi priorytetowych po

wcześniej ogłoszonych w marcu i czerwcu. Konkursy ogłaszane są zgodnie z przyjętym planem w odstępach kwartalnych. Planowane terminy ogłoszenia konkursów w 2008 r. to: marzec, czerwiec, wrzesień i grudzień.

Pierwszy konkurs ogłoszony został 18 marca br. dla działania 1.1. oraz 2.1. (nabór trwał od 21 kwietnia do 26 maja br.) – dostępna pula środków to 300 mln euro (ok. 1 mld zł). Razem w ramach działania 1.1. oraz 2.1. zgłoszono 96 projektów na łączną kwotę ok. 5,3 mld zł (w tym wnioskowana kwota dofinansowania to ok. 3,4 mld zł). W ramach samego działania 1.1. złożono 88 wniosków na łączną kwotę 4,6 mld zł (w tym wnioskowana kwota dofinansowania to ok. 3 mld zł). Pozytywną ocenę formalną przeszło 47 wniosków na łączną kwotę ok. 2,5 mld zł. (w tym wnioskowana kwota dofinansowania to ok. 1,5 mld zł). 6 projektów odpadło na etapie oceny merytorycznej I stopnia, a obecnie ocenie merytorycznej II stopnia podlega 41 projektów, w tym 36 projektów w ramach działania 1.1. na łączną kwotę dofinansowania 1,2 mld zł. Wycofano 4 wnioski.

30 czerwca br. ogłoszony został drugi konkurs dla działania 1.1. oraz pierwszy dla działania 2.2. – nabór trwał od 1 sierpnia do 1 września 2008 r. Razem w ramach działania 1.1. oraz 2.2. zgłoszono 67 projektów na łączną kwotę ok. 3,3 mld zł (w tym wnioskowana kwota dofinansowania to ok. 2,2 mld zł). Wpłynęło 66 wniosków dla działania 1.1. (łączna kwota 3 241,10 mln złotych, a wnioskowana kwota dofinansowania to 2 171,12 mln złotych) oraz 1 wniosek dla działania 2.2. (łączna kwota to 69,6 mln złotych, a wnioskowana kwota dofinansowania to 57,9 mln złotych). Obecnie trwa ocena formalna złożonych wniosków. Na przykładzie działania 1.1. widać, że ilość składanych wniosków zmalała z 88 do 66 (75% złożonych wcześniej wniosków). Jeszcze bardziej spadła łączna wartość złożonych wniosków – do ok. 70% wartości z pierwszego konkursu. Oznacza to, że przeciętnie składane są coraz mniejsze projekty – przeciętna wartość spadła z ponad 52 mln złotych do 49 mln złotych.

Zmniejszanie zainteresowania może oznaczać coraz większą świadomość wymogów określonych dla projektów. Należy podkreślić, że wartość składanych wniosków w działaniu 1.1. wciąż znacznie przekracza ilość dostępnych środków.

Przyczyny odrzucenia wniosków na etapie oceny formalnej podawane przez pracowników Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej to:

- brak wymaganej gotowości projektu (brak decyzji środowiskowych dla całego zakresu, brak wymaganej liczby pozwoleń na budowę),
- niespełniony wskaźnik 120 os./km,
- przesłanie wniosku do niewłaściwej instytucji (NFOŚiGW zamiast WFOŚiGW lub odwrotnie),
- wnioskodawca po wezwaniu przez Instytucję Wdrażającą, zgodnie z punktem 30 Regulaminu Konkursu, nie dokonał poprawek/uzupełnień w wyznaczonym terminie,
- Wnioskodawca sam się wycofał z konkursu.

WAŻNE!

Zgodnie z zaleceniami NFOŚiGW, przygotowując projekt, należy zwrócić szczególną uwagę na następujące kwestie:

- uregulowane kwestie struktury beneficjenta,
- powołanie JRP oraz zapewnienie wykwalifikowanej kadry odpowiedzialnej za realizację projektu (możliwość kwalifikowania kosztów związanych z prowadzeniem JRP),
- realnie skonstruowany budżet – kalkulowanie kosztów w oparciu o aktualne i wiarygodne kosztorysy inwestorskie,
- projekt musi być realnie oszacowany czasowo – koniec najpóźniej w 2015 r.,
- ustalenie zakresu rzeczowego, uwzględniającego faktyczne możliwości beneficjenta – konieczność zapewnienia wkładu własnego,

- realizowanie projektu w oparciu o mniejsze kontrakty,
- żółty FIDIC vs Czerwony FIDIC,
- procedura OOS, konsultacje społeczne.

Obecnie ogłoszony konkurs to trzeci konkurs w działaniu 1.1. i drugi w działaniu 2.2. Wnioski należy składać w terminie od 3 listopada do 4 grudnia 2008 r. do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie (dla projektów o szacowanej wartości powyżej 25 mln euro) lub do właściwego dla danego województwa Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (dla projektów o szacowanej wartości poniżej 25 mln euro). Kurs euro określony w regulaminie konkursu to 3,384 złotych.

Celem działania 1.1 jest wyposażenie do końca 2015 r. aglomeracji powyżej 15 tys. RLM w systemy kanalizacji zbiorczej oraz oczyszczalnie ścieków zgodnie z wymogami Dyrektywy Rady 91/271/EWG w sprawie oczyszczania ścieków komunalnych, dlatego w ramach konkursu wspierane będą m.in. następujące działania:

- budowa i modernizacja systemów kanalizacji zbiorczej lub/i
- budowa, rozbudowa lub modernizacja oczyszczalni ścieków komunalnych,
- dodatkowo, w uzasadnionych przypadkach, w zakres projektu może zostać włączona budowa i modernizacja systemów zaopatrzenia w wodę oraz budowa kanalizacji deszczowej, ale wartość zadań związanych z zaopatrzeniem w wodę oraz budową kanalizacji deszczowej nie powinna przekraczać 50% wartości całego przedsięwzięcia.

W przypadku projektów, w których występuje jeden beneficjent środków oraz projekt dotyczy kompleksowego rozwiązania problemów gospodarki wodno-ściekowej na

danym obszarze, dopuszcza się włączenie do zakresu przedsięwzięcia zadań realizowanych w aglomeracjach o równoważnej liczbie mieszkańców (RLM) od 2 tysięcy do 15 tysięcy, ujętych w Krajowym Programie Oczyszczania Ścieków Komunalnych pod warunkiem, że jedna z aglomeracji objętych zakresem projektu ma powyżej 15 tys. RLM.

Celem działania 2.2. jest zwiększenie ilości terenów przywróconych do właściwego stanu przez rekultywację terenów zdegradowanych, zabezpieczenie osuwisk oraz zabezpieczenie brzegów morskich przed zjawiskiem erozji, dlatego w ramach konkursu wspierane będą m.in. następujące działania:

- rekultywacja terenów powojennych oraz zdegradowanych przez przemysł i górnictwo (łącznie z działaniami udostępniającymi tereny do rekultywacji),
- usuwanie min, zanieczyszczeń ropopochodnych i chemicznych,
- projekty związane z zabezpieczeniem/stabilizacją osuwisk,
- modernizacja i budowa umocnień brzegowych.

Proces wyboru projektów w trybie konkursowym składa się z następujących etapów:

- Ogłoszenie o naborze wniosków;
- Nabór wniosków;
- Ocena wniosków według kryteriów formalnych i merytorycznych I stopnia na poziomie IP II;
- Ocena wniosków według kryteriów merytorycznych II stopnia przez grupę roboczą na poziomie krajowym;
- Utworzenie listy rankingowej;
- Wydanie potwierdzenia przyznania dofinansowania dla projektów o wartości poniżej 25 mln euro przez IP lub
- Przekazanie projektów o wartości powyżej 25 mln euro wraz z rekomendacją do Ministerstwa Rozwoju Regionalnego w celu przekazania do Komisji Europejskiej;

- Wydanie przez Komisję Europejską potwierdzenia decyzji o dofinansowaniu projektu;
- Ogłoszenie wyników konkursu;
- Podpisanie umów o dofinansowanie przez właściwe IP II.

Do konkursu w ramach Działania 1.1. mogą przystąpić następujące podmioty:

- jednostki samorządu terytorialnego lub ich związki;
- podmioty świadczące usługi wodno-ściekowe w ramach realizacji obowiązków własnych gmin.

Do konkursu w ramach działania 2.2. mogą przystąpić następujące podmioty:

- jednostki samorządu terytorialnego lub ich związki;
- podmioty świadczące usługi z zakresu zadań własnych jednostek samorządu terytorialnego;
- wojewodowie, PGL Lasy Państwowe i jego jednostki organizacyjne;
- urzędy morskie;
- wojsko – jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej oraz dla których jest on organem założycielskim lub organem nadzorczym.

Kwota środków przeznaczonych na dofinansowanie w ramach konkursu na działanie wynosi 200 000 000 euro (środki Funduszu Spójności). Dodatkowo ustanawia się rezerwę zabezpieczającą (dla projektów, które pozytywnie przejdą procedurę odwoławczą) w wysokości 40 000 000 euro. Kwota środków przeznaczonych na dofinansowanie w ramach ogłoszonego konkursu dla działania 2.1. wynosi 50 000 000 euro (środki Funduszu Spójności). Dodatkowo ustanowiono rezerwę zabezpieczającą (dla projektów, które pozytywnie przejdą procedurę odwoławczą) w wysokości 20 000 000 euro.

W ogłoszeniu o konkursie podkreślona została po raz kolejny kwestia ocen oddziaływania na środowisko,

a właściwie niezgodności krajowych regulacji w tym zakresie z regulacjami unijnymi. Miejmy nadzieję, że kwestia ta zostanie ostatecznie uregulowana po wejściu w życie nowej Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, której wejście w życie jest spodziewane w połowie listopada br.

Harmonogram konkursu nr 3/POIŚ/1.1/11/2008 oraz 2/POIŚ/2.2/11/2008:

- 30 września 08 – Ogłoszenie konkursu
- 3 listopada 08 – Rozpoczęcie naboru wniosków
- 4 grudnia 08 – Zakończenie naboru wniosków
- 20 stycznia 09 – Zakończenie oceny formalnej
- 29 stycznia 09 – Poprawione wersje projektów po poprawkach formalnych
- 9 lutego 09 – Ostateczne zakończenie oceny formalnej przez IW
- 16 lutego 09 – Zakończenie oceny merytorycznej I stopnia
- 23 lutego 09 – Poprawione wersje projektów po poprawkach merytorycznych
- 2 marca 09 – Zakończenie procesu oceny wniosków przez IW
- 14 kwietnia 09 – Zakończenie prac przez grupę roboczą
- 23 kwietnia 09 – Ostateczne wersje wniosków po poprawkach
- 5 maja 09 – Zakończenie oceny wniosków przez Grupę Roboczą
- 14 maja 09 – Utworzenie listy rankingowej

Od momentu złożenia wniosku do zakończenia oceny upływa sporo czasu. W powyżej przedstawionym zestawieniu nie ma dat związanych z przekazaniem projektów o wartości powyżej 25 mln euro wraz z rekomendacją do Ministerstwa Rozwoju Regionalnego w celu przekazania do Komisji Europejskiej i wydania przez Komisję

Europejską potwierdzenia decyzji o dofinansowaniu projektu. W tej sytuacji trudno jednoznacznie określić,

lic, kiedy w praktyce nastąpi podpisanie umów o dofinansowaniu, a dopiero wtedy można liczyć, że na

konta beneficjentów wpłyną środki, na które liczą. ■

Krzysztof Choromański

Finanse

Interpretacje w zakresie opłat związanych ze środowiskiem

20 września 2008 roku weszła w życie nowelizacja Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Najistotniejsze zmiany dotyczą wysokości opłaty od wniosku oraz możliwości wystąpienia z wnioskiem o interpretację również w sprawach innych niż podatkowe danin publicznych, czyli np. składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, ale również dotyczących opłat związanych ze środowiskiem.

Prawo takie istniało już wcześniej, było jednak zbyt ogólne i nie precyzowało konkretnych skutków wydania interpretacji, uprawnień przedsiębiorcy, obowiązków podmiotów sfery publicznej.

Danina

W uzasadnieniu projektu nowelizacji zapisano, iż zwrot „daniny publicznej”, będące przedmiotem interpretacji, należy rozumieć szeroko, zgodnie z art. 5 ust. 2 pkt 1 Ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych, jako „podatki, składki, opłaty oraz inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw niż ustawa budżetowa”.

Interpretacje dotyczące danin mogą dotyczyć zatem innego niż podatki rodzaju opłat, wynikających z różnych ustaw, m.in.:

- opłat środowiskowych (za korzystanie ze środowiska, opłaty produktowej i depozytowej, opłat

- tw. recyklingowych za zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny oraz pojazdy, za substancje zubożające warstwę ozonową),
- opłat za wycinanie drzew i krzewów,
- opłat z prawa wodnego (za wykorzystywanie dróg wodnych, melioracyjne, za korzystanie z gruntów pokrytych wodami),
- opłat eksploatacyjnych (geologicznych),
- podatków i opłat lokalnych (np. targowych, od nieruchomości).

Przedmiotem interpretacji nie może być inna tematyka niż opłaty.

Ministerstwo Środowiska nie jest jednak przekonane, że opłaty środowiskowe są daninami. Może się zatem okazać, że sprawę wyjaśni dopiero sądy administracyjne.

Wniosek

Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę m.in. daniny publicznej w jego indywidualnej sprawie. Decyzję wyda ten urząd (organ administracji publicznej lub państwowa jednostka organizacyjna), który jest właściwy do pobierania od przedsiębiorcy konkretnych danin.

Wniosek o wydanie interpretacji może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych.

Wniosek powinien zawierać następujące dane:

- opis stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego;
- własne stanowisko przedsiębiorcy w sprawie;
- firmę (nazwę) przedsiębiorcy;
- oznaczenie siedziby i adresu albo miejsca zamieszkania i adresu przedsiębiorcy;
- numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w Ewidencji Działalności Gospodarczej;
- adres do korespondencji w przypadku, gdy jest on inny niż adres siedziby albo adres zamieszkania przedsiębiorcy.

WAŻNE!

Jeżeli interpretacja dotyczy stanu przeszłego, należy podać datę zdarzenia, aby interpretacja była aktualna ze stanem prawnym dotyczącym okresu przyszłego.

Opłata. Termin

Opłata od wniosku o wydanie wiążącej interpretacji wynosi 40 zł. Jeżeli wniosek dotyczy więcej niż jednego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, opłata pobierana jest od każdego przedstawionego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego. Organ wydaje interpretację bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania kompletnego i opłaconego wniosku. W przypadku niewydania interpretacji w terminie uznaje się, że w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin wydania interpre-

tacji, została wydana interpretacja stwierdzająca prawidłowość stanowiska przedsiębiorcy przedstawnego we wniosku o wydanie interpretacji.

Skutki

Interpretacja zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska w sprawie wraz z uzasadnieniem prawnym. Zostaje wydana w formie decyzji i jest wiążąca dla organów administracji publicznej oraz państwowych jednostek organizacyjnych

właściwych dla przedsiębiorcy. Przedsiębiorca może oprzeć się w swoich działaniach na interpretacji i nie może być obciążony jakimikolwiek daninami publicznymi, sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji.

Interpretacja nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, może on bowiem nie dostosować do wyjaśnień. Interpretacja może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia

postępowania, jednak przedsiębiorca może się również odwołać od decyzji interpretacyjnej – wznowienie dotyczy decyzji już ostatecznej. Nie zmienia się interpretacji, w wyniku której nastąpiły nieodwracalne skutki prawne. To znaczy, że przedsiębiorca zapłaci podatek czy składkę wyliczoną zgodnie ze stanowiskiem zawartym w interpretacji.

Ustawa nie zawiera obowiązku publikacji interpretacji. ■

Paulina Grabowska

Finanse

Oplaty za dostęp do informacji o środowisku

Prowadzenie publicznych wykazów informacji o środowisku oraz udostępnianie informacji, które mogą podlegać udostępnieniu, wiąże się z koniecznością ponoszenia pewnych kosztów przez organy do tego zobowiązane. Jednak wprowadzenie pełnej odpłatności za ich uzyskanie mogłoby w praktyce czynić iluzją zasadę dostępu do informacji o stanie i ochronie środowiska. Dlatego ustawodawca, próbując zrównoważyć interes publiczny z interesem podmiotów zainteresowanych uzyskaniem informacji, określił, co musi być dostępne bezpłatnie oraz ustalił stawki opłat w zakresie, w jakim odstąpił od zasady bezpłatności.

Dostęp do informacji po przystępnych cenach jest też warunkiem realizacji zasady prawa obywateli dostępu do informacji o środowisku.

Na regulacje prawne dostępu do informacji o środowisku składają się:

- Konstytucja RP – art. 74 ust. 3 stanowi wprost, że „każdy ma prawo do informacji o stanie i ochronie środowiska”.

- Ustawa – Prawo ochrony środowiska (POŚ), art. 19-24a. Zgodnie z art. 19 ust. 1 POŚ „Organizacja administracji są obowiązane udostępniać każdemu informacje o środowisku i jego ochronie, znajdujące się w ich posiadaniu”.
- Przepisy o dostępie do informacji publicznej w Ustawie o dostępie do informacji publicznej (DIP),
- przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego,
- przepisy szeregu ustaw przewidujących wyjątki od zasady jawności.

Prawo wspólnotowe

Dostęp do informacji o środowisku jest też zagwarantowany prawem wspólnotowym. Obecnie podstawowym aktem Unii Europejskiej regulującym zasady dostępu do informacji o środowisku jest Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska. W Dyrektywie 2003/4 znacznie rozszerzono krąg podmiotów zobowiązanych do udzielania informacji. Obowiązkiem tym objęte są teraz wszystkie organy adminis-

tracji, posiadające informacje o środowisku, niezależnie od tego, czy wykonują jakieś zadania w tym zakresie czy też nie. Dyrektywa jednoznacznie stanowi, że obowiązkiem udzielania informacji objęte są też wszelkie organy doradcze władz publicznych.

Konwencja z Aarhus

Drugim bardzo istotnym aktem prawa międzynarodowego, który wiąże Polskę w zakresie problematyki dostępu do informacji o środowisku, jest podpisana 25 czerwca 1998 r. w Aarhus (miasto w Danii) Konwencja o Dostępie do Informacji, Udziale Społeczeństwa w Podejmowaniu Decyzji oraz Dostępie do Sprawiedliwości w Sprawach Dotyczących Środowiska.

Informacje o środowisku

Termin „informacje o środowisku” został zdefiniowany w art. 2 ust. 1 Dyrektywy 2003/4/WE i odnosi się do szerokiego zakresu informacji udostępnianych w formie pisemnej, wizualnej, dźwiękowej, elektronicznej lub innej formie materialnej. W polskim ustawodawstwie nie ma odrębnej definicji informacji o śro-

dowisku. Zakres informacji podlegających udostępnianiu trzeba konstruować na podstawie kilku przepisów.

Bezpłatny dostęp do informacji

Zasadą jest bezpłatny dostęp do informacji znajdujących się w publicznym wykazie.

Wyszukiwanie i przeglądanie w siedzibie organu administracji dokumentów wyszczególnionych w publicznie dostępnym wykazie jest bezpłatne. Bezpłatny dostęp do informacji znajdujących się w publicznym wykazie jest zasadą zapisaną w Dyrektywie 2003/4/WE. Natomiast opłaty mogą być stosowane nie za sam dostęp do informacji, ale za pracę włożoną przez organ w udostępnienie danej informacji. Według Dyrektywy 2003/4 za dostarczenie informacji przez organ mogą być pobierane opłaty, które nie przekraczają „uzasadnionej kwoty”. Postanowienia Dyrektywy 2003/4/WE odnośnie do opłat zostały implementowane do polskiego prawa przez POŚ oraz Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 czerwca 2007 r. *w sprawie szczegółowych stawek opłat za udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie oraz sposobu uiszczania opłat.*

Odstępstwa od bezpłatności

Reguła bezpłatności, jak wspomniano, została ograniczona kilkoma barierami. Po pierwsze, znajduje ona zastosowanie tylko w sytuacji, gdy uzyskanie informacji odbywa się w siedzibie organu administracji, a po drugie, gdy informacja ta jest zamieszczona w wykazie prowadzonym na podstawie art. 19 ust. 6 POŚ. Przez siedzibę organu należy rozumieć tylko pomieszczenia organu zobowiązanego do prowadzenia takiego wykazu, a nie wszystkich organów posiadających informacje

zamieszczone w nim. W sytuacji natomiast, gdy udostępnienie informacji jest związane z jej wyszukaniem lub informacja ma być udostępniona w innej formie niż możliwość zapoznania się z nią w siedzibie organu, zasadą staje się odpłatne sporządzenie i udostępnienie takiej informacji.

Według POŚ za wyszukiwanie informacji, przekształcanie informacji w formę wskazaną we wniosku o udostępnienie, sporządzanie kopii dokumentów lub danych oraz ich przesłanie organ administracji pobiera opłaty w wysokości odzwierciedlającej związane z tym uzasadnione koszty.

Zwolnienie organów administracji

Opłaty za wyszukiwanie informacji, przekształcanie informacji w formę wskazaną we wniosku o udostępnienie, sporządzanie kopii dokumentów lub danych oraz ich przesłanie nie pobiera się, jeżeli wniosek został złożony przez organ administracji.

Górne stawki opłat

Ustawa POŚ określa górne stawki opłat.

Górne jednostkowe stawki opłat wynoszą:

- 1) za wyszukiwanie informacji – 10 zł, jeżeli wymaga wyszukiwania do dziesięciu dokumentów; opłata ulega zwiększeniu nie więcej niż o 1 zł za każdy kolejny dokument, jeżeli informacja wymaga wyszukiwania więcej niż dziesięciu dokumentów,
- 2) za przekształcanie informacji w formę wskazaną we wniosku o udostępnienie – 3 zł za każdy informatyczny nośnik danych,
- 3) za sporządzanie kopii dokumentów lub danych w formacie 210 mm x 297 mm (A4):

- a) za stronę kopii czarno-białej – 0,60 zł,
- b) za stronę kopii kolorowej – 6 zł.

Za przesłanie kopii dokumentów lub danych drogą pocztową pobiera się opłatę za przesyłkę danego rodzaju i danej kategorii wagowej w wysokości podanej w obowiązującym cenniku powszechnych usług pocztowych operatora publicznego w rozumieniu przepisów Ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. Prawo pocztowe (Dz.U. Nr 130, poz. 1188 z późn. zm.), zwiększoną o:

- a) nie więcej niż 4 zł – za kopię dokumentów lub danych w formie wydruku lub kserokopii,
- b) nie więcej niż 10 zł – za kopię dokumentów lub danych na informatycznym nośniku danych dostarczonym przez wnioskodawcę.

Jak już wspomniano, ustawa określa tylko górne stawki opłat. Szczegółowe stawki opłat, sposób ich naliczania z uwzględnieniem w szczególności przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku o udostępnienie oraz sposób uiszczania opłat określa w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych. Stawki te powinny być ustalone w takiej wysokości, aby opłaty nie stanowiły przeszkody w dostępie do informacji.

Obowiązujące jednostkowe stawki opłat

Opłata za wyszukiwanie informacji wynosi 5 zł, jeżeli wymaga wyszukiwania do dziesięciu dokumentów. Jeżeli informacja wymaga wyszukiwania więcej niż dziesięciu dokumentów, to opłata ulega zwiększeniu ponad 5 zł o 0,50 zł za każdy kolejny dokument.

Opłaty za sporządzanie kopii dokumentów lub danych w formacie 210 mm x 297 mm (A4) wynoszą:

- 1) 0,30 zł za stronę kopii czarno-białej;
- 2) 3 zł za stronę kopii kolorowej.

Za sporządzanie kopii dokumentów lub danych w formacie:

- 1) 297 mm x 420 mm (A3) pobiera się opłaty, biorąc za podstawę opłatę za kopię czarno-białą i mnożąc je przez współczynnik różnicujący 2;
- 2) 420 mm x 594 mm (A2) pobiera się opłaty, biorąc za podstawę opłatę za kopię czarno-białą i mnożąc je przez współczynnik różnicujący 4;
- 3) 594 mm x 841 mm (A1) pobiera się opłaty, biorąc za podstawę opłatę za kopię czarno-białą i mnożąc je przez współczynnik różnicujący 8;
- 4) 841 mm x 1,189 mm (A0) pobiera się opłaty, biorąc za podstawę opłatę za kopię czarno-białą i mnożąc je przez współczynnik różnicujący 16.

WAŻNE!

Za sporządzanie kopii dokumentów lub danych dla celów nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej pobiera się połowę opłaty.

Za przekształcanie informacji w formę zawartą we wniosku o udostępnienie pobiera się opłatę nie wyższą niż 1,50 zł za każdy informatyczny nośnik danych.

Zasada uiszczania opłat

Opłatę za udostępnienie informacji o środowisku uiszcza się po jej ustaleniu przez wpłatę do kasy lub na rachunek bankowy właściwego organu administracji.

Za przesłanie kopii dokumentów lub danych drogą pocztową pobiera się opłatę w wysokości podanej w obowiązującym cenniku powszech-

nych usług pocztowych operatora publicznego w rozumieniu przepisów Ustawy – Prawo pocztowe za przesyłkę danego rodzaju i danej kategorii wagowej, zwiększoną o:

- 1) 2 zł – w przypadku kopii dokumentów lub danych w formie wydruku lub kserokopii;
- 2) 5 zł – w przypadku kopii dokumentów lub danych na nośniku elektronicznym dostarczonym przez wnioskodawcę.

W przypadku przesłania kopii dokumentów lub danych drogą pocztową, opłatę uiszcza się przy odbiorze przesyłki.

Formy udostępniania informacji

Według POŚ udostępnianie informacji o środowisku następuje przede wszystkim przez system publicznie dostępnych wykazów danych o dokumentach prowadzonych przez organy właściwe w sprawach, których dotyczy dany dokument (np. organ wydający pozwolenie).

W wykazach zawarte są dane o pewnych dokumentach z dziedziny ochrony środowiska, takich jak: wnioski o wydanie decyzji i same decyzje, o których mowa w art. 6 Konwencji z Aarhus, raporty o oddziaływaniu na środowisko, zawierające informacje, o których mowa w art. 6 ust. 6 a-e Konwencji z Aarhus, opinie i uzgodnienia innych organów, projekty polityk, strategii, planów lub programów, o których mowa w art. 7 Konwencji z Aarhus.

Pozostałe informacje, co do których nie ma obowiązku publikacji w publicznie dostępnym wykazie, są udostępniane na wniosek zainteresowanego.

Terminy

Dyrektywa 2003/4 wprowadziła nowe terminy na udostępnianie informacji: ma to nastąpić bez zwłoki, ale zasadniczym terminem jest jeden miesiąc, a w przypadku wyjątkowo obszernej informacji termin może ulec przedłużeniu do 2 miesięcy. Wymogi Dyrektywy mają swoje odzwierciedlenie w Ustawie – POŚ, według zapisów której organ administracji jest zobowiązany udostępnić informację bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu miesiąca od dnia otrzymania wniosku. Ten termin jednego miesiąca może zostać przedłużony do 2 miesięcy ze względu na stopień skomplikowania sprawy. O każdym przypadku niezafatwienia sprawy w terminie organ administracji publicznej zobowiązany jest zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin zafatwienia sprawy.

WAŻNE!

Możliwość przedłużenia terminu do 2 miesięcy nie oznacza, że za każdym razem, przedłużając termin, należy od razu przedłużyć go maksymalnie do 2 miesięcy. Zawsze obowiązuje ogólna reguła, że organy administracji publicznej zobowiązane są zafatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki.

Jeżeli sprawa nie zostanie zafatwiona w wyznaczonym terminie, służy zażalenie do organu administracji publicznej wyższego stopnia. ■

§ Podstawa prawna:

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150).
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 czerwca 2007 r. w sprawie szczegółowych stawek opłat za udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie oraz sposobu uiszczania opłat (Dz.U. z 2007 r. Nr 114, poz. 788).

dr Michał Kuliński

Masz pytanie do naszych ekspertów? Chcesz uzyskać więcej informacji na wybrany temat?

Napisz do Redakcji! e-mail: szewczyk@dashofer.pl

 Pytania i odpowiedzi

 Jeżeli przez lata odbierało się od właścicieli nieruchomości zmieszane odpady komunalne (20 03 01, to czy obecnie przy okazji selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych (15% całej masy odpadów, która jest obecnie umieszczana w przeznaczonych do tego pojemnikach) można pozostałą masę odpadów (wrzucaną do dotychczasowych kontenerów na odpady zmieszane) zakwalifikować jako pozostałości po selektywnej zbiórce odpadów i nadać kod 20 03 99? Wtedy zamiast 75 zł opłaty środowiskowej płaci się około 15. A może dopuszczalne było by zakwalifikowanie tych odpadów jako balast (kod 19 12 12)?

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007r. Nr 39, poz. 251 z późn. zm.), posiadacze odpadów zajmujący się ich zbiórką muszą ją prowadzić w sposób selektywny, a więc z podziałem na kategorie odpadów. Ust. 2 stanowi, że podmiot prowadzący działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych jest obowiązany do selektywnego odbierania odpadów oraz ograniczenia ilości odpadów ulegających biodegradacji kierowanych do składowania. Zasadą jest, że prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów wymaga uzyskania zezwolenia, które wydaje – w przypadku odpadów komunalnych – na podstawie przepisu art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 z późn. zm.) wójt, burmistrz lub prezydent miasta. Przedsiębiorca ubiegający się

o wydanie zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości jest zobowiązany określić we wniosku o wydanie zezwolenia między innymi rodzaje odpadów komunalnych odbieranych od właścicieli nieruchomości i sposób realizacji obowiązku ograniczenia masy odpadów ulegających biodegradacji.

Minister Środowiska w rozporządzeniu z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206) określił katalog odpadów dzielonych w zależności od źródła ich powstania na 20 grup, przy czym odpady komunalne łącznie z frakcjami gromadzonymi selektywnie zostały zaliczone do grupy 20. Zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia, odpady klasyfikuje się według źródła powstania w grupach od 01 do 12 lub 17 do 20, przypisując im odpowiedni kod sześciocyfrowy określający rodzaj odpadu (wyłą-

czając kody kończące się na 99), z zastrzeżeniem ust. 5 i 6. Ust. 6 stanowi, że odpady opakowaniowe będące odpadami komunalnymi, jeżeli są zbierane selektywnie lub występują jako zmieszane odpady opakowaniowe, klasyfikuje się w podgrupie 15 01, a nie 20 01.

Wyjaśnienia wymagają użyte w rozporządzeniu nazwy i kody cyfrowe: dwie pierwsze cyfry oznaczają grupę odpadów wskazującą źródło powstawania odpadów. Oznaczenie grupy odpadów łącznie z dwiema następnymi cyframi identyfikuje podgrupę odpadów (inne odpady komunalne 20 03), a kod składający się z sześciu cyfr identyfikuje rodzaj odpadów. Niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne zostały określone kodem 20 03 01, a odpady niewymienione w innych podgrupach oznacza się kodem 20 03 99.

Opłaty i fundusze w ochronie środowiska

WYDAWCA: Verlag Dashofer Sp. z o.o., ul. Senatorska 12, 00-082 Warszawa

tel.: (+48 22) 559 36 01 ~ 05, 559 36 54, faks: 829-27-00, 829-27-27

Redaktor odpowiedzialny: Agnieszka Szewczyk, szewczyk@dashofer.pl, www.dashofer.pl

Redakcja i korekta techniczna: Jolanta Stypułkowska. Skład: Dariusz Ziach. Druk: Semafic, Warszawa

Prenumerata: wersja drukowana: kwartalna 76 zł (+ koszt wysyłki),

roczna 273,60 zł (10% taniej + koszt wysyłki).

wersja online: kwartalna 65 zł + 22% VAT, roczna 231,40 zł (10% taniej) + 22% VAT.

Wpłaty kierować na rachunek:

Verlag Dashofer Sp. z o.o. Bank Handlowy S.A., nr 90-10301508-0000000800916003.

Redakcja odpowiada na łamach gazety na wybrane pytania Czytelników przesłane faksem lub pocztą.

© 2008 Dashöfer Holding Ltd & Wydawnictwo Verlag Dashofer. Wszystkie prawa zastrzeżone.

Przedruk w całości lub we fragmentach i rozpowszechnianie bez zgody wydawcy zabronione.

Ze względu na stałe zmiany w polskim prawie oraz niejednolite interpretacje przepisów

Wydawnictwo nie ponosi odpowiedzialności za zamieszczone informacje.

W art. 2 ust. 3 pkt 4 ustawy o odpadach zawarto definicję pojęcia odpady komunalne, przyjmując, iż rozumie się przez to odpady powstające w gospodarstwach domowych, a także odpady niezawierające odpadów niebezpiecznych pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne do odpadów powstających w gospodarstwach

domowych. Odwołanie się do tej definicji ma istotne znaczenie, gdyż źródło powstania odpadu decyduje o zaliczeniu go do odpowiedniej grupy.

W świetle przywołanych wyżej przepisów, fakt selektywnego zbierania odpadów komunalnych nie daje podstaw do zmiany kwalifikacji pozostałej części tych odpadów,

bowiem wysegregowanie jednego rodzaju odpadów ze zmieszanych odpadów komunalnych nie powoduje, że pozostała część odpadów przestaje być odpadem komunalnym o kodzie 20 03 01. Wyróżnienie odpadu komunalnego następuje bowiem na podstawie występowania wskazanych cech odpadów. ■

Redakcja

Wydawnictwo dodatkowo poleca

Leksykon Zapisów Księgowych od A do Z

Zalety programu:

- **ok. 350 haseł – operacji gospodarczych zaksięgowanych na kontach** | z komentarzem oraz podaniem przepisów, na podstawie których zostało dokonane księgowanie,
- **praktyczne i przejrzyste informacje** – nie ma żadnych zbędnych komentarzy, są podane przepisy i akty prawne, konkretne księgowania na kontach, rodzaj wystawianego dokumentu oraz najczęstsze pomyłki,
- **drukowanie zawartości** – zawartość można kopiować, drukować oraz dodawać swoje uwagi i notatki.

Gotowe wzory księgowania na T-kontach!

↓ ↓ ↓ **KUPON ZAMÓWIENIOWY – WYPEŁNIJ I WYŚLIJ FAKSEM – 0 (pfx) 22 829 27 00, 829 27 27** ↓ ↓ ↓

Leksykon Zapisów Księgowych od A do Z

Program na CD, wydanie podstawowe 1 CD
Cena 199 zł + 22% VAT + koszty przesyłki
Aktualizacja 2 razy w roku (kwiecień, październik) 99,50 zł + 22% VAT + koszty przesyłki
Do wyboru:
 płatność za pobraniem   płatność przelewem

Tak, zamawiam
 egzemplarzy

Zamówienie publikacji jest jednoznaczne z zamówieniem aktualizacji/uzupełniania. Abonament na aktualizacje nie jest obowiązkowy. Rezygnacji możecie Państwo dokonać **tylko pisemnie**. Termin realizacji zamówienia 14 dni. Mają Państwo prawo do zwrotu publikacji w ciągu 14 dni od daty dostarczenia, gdyby nie spełniała ona Państwa oczekiwań. Brak zwrotu w tym terminie jest jednoznaczny z zakupem publikacji i zobowiązuje Państwa, w przypadku płatności przelewem, do opłacenia załączonej faktury. Po upływie 14 dni od otrzymania nie można zwrócić produktu. Dodatkowe informacje pod numerem tel: 0 22 559-36-00.

Tak, zamawiam aktualności e-mail gratis:

e-cło i transport   e-podatki   e-Kadry i płace   e-zmiany prawa

Firma/Instytucja: ..... NIP: ____-____-____

Adres: ..... Stanowisko: .....

Imię i nazwisko: .....

Branża: ..... Telefon: ..... Fax: ..... e-mail: .....

Liczba pracowników: 1-20 21-100 101-200 powyżej 200 **LZKCD ODF1008**

Data: ____-____-2008 r.   Pieczęć/podpis .....

Dobrowolnie wyrażam zgodę na otrzymywanie informacji handlowych drogą elektroniczną oraz na przetwarzanie moich danych osobowych przez Wydawnictwo Verlag Dashofer Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy ul. Senatorskiej 12 w celu realizacji mojego zamówienia, jak również w celach marketingowych. Wydawnictwo zapewnia prawo wglądu i zmiany swoich danych osobowych.

Data: ____-____-2008 r.   Podpis: .....